

Universitätsbibliothek Paderborn

Consilia || Salomonis, || Sive || Collecta Salomonis || Axiomata

Maxime Necessaria Homini, ut se ipsum sapienter dirigat ; E Gallico In
Latinum versa, revisa & amplicata per Auctorem, cum Indicibus
necessariis

Cureau De Lachambre, Pierre

Coloniæ Agrippinæ, 1694

10 Tristitiam non des animæ tuæ, & affligas temetipsum in consilio tuo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37935

REGULA DECIMA.

*Tristitiam non des animæ tuae,
non affligas temetipsum in curia tuo.*

PARAPHRASIS.

Non onereris sollicitudinibus, nec in quietudinibus : Rejice tristitiam ex conditione hominibus, & nihil prodest, quam diu potentiam multis pœnis hujus vita permittere umbras & apparē mali in vera & immortalia mala.

REFLEXIO.

Quando quædam injuriosæ occurrunt se præsentat, consulta cum tua quietudine, & delibera cum eadem sine quietudine & perturbatione mentis ut cogitationes tuæ te illuminent, non totaliter consumant; ut negotia occupent, non verò te affligant, & non quam quietem turbent: Sunt enim datæ pro officio tuæ rationis, non pro tuo supplicio.

In tuis actionibus considera cuncta

tientia tuos errores , qui proveniunt ex dispositione fortunæ, aut etiam à te ipso. Crede quod aliquis sit sufficienter prudens & qualificatus , qui per decem errores didicit quendam actum , vel aliquod negotium feliciter peragere. Non desperes in hujusmodi infortuniis, conare ex iis illuminari.

Excellens enim est remedium , eximendi se ab inquietudinibus , dum quis officio aut dignitate sua occupatur , retinere passiones suas in obedientia & ordine , & saepius elevare mentem ad Deum, & cum ipso familiariter conversari per continuas conversationes unius respectuosa confidentia.

Et quamvis sciat omnia , quæ tu in tuis negotiis scire potes, imò adhuc melius cognoscat omnes tuas inquietudines & difficultates , quibus turbaris, & quæ in tua mente irresolutiones generant , sibi tamen complacet , eas à te ipso percipere , sunt enim secreta tui cordis , quæ ipsius amori tribuenda sunt ; Confidentialiter eadem ipsi revela ; accede absque timore , & crede quod in tuo cubiculo,

F 5

culo,

130 *Consilia Sapientiae,*
culo, & locis, ubi cum ipso solus mor-
ris, ejus unica sit sollicitudo solummodi
tui recordari, quasi tota applicatio su-
providentiae & benignitatis tantum tu-
particularibus necessitatibus occupan-
tur. Est etenim ibidem pro tua con-
latione, ut audiat statum tuæ domus
tui officii, aut tuæ conscientiæ: dice
go eidem liberè & cum sinceritate, quo
tibi est notum; Aperi illi cor tuum
monstra omnes ejus amaritudines &
quietudines, ac omnes motus tuarum
cogitationum, quæ circumaguntur pe-
timores & tristitias. *Vide Domine quia
niam tribulor.* Ecce mi Deus me pa-
ditum & submersum in mari dolorum.
Sed nihil tibi dicendum habeo, quia
ut exaudias mea suspiria, & me ame-
Tu vides meas inquietudines & lachry-
mas, & ego video meum remedium
tuo corde, & tuis labris, loquere &
consolare; Ad minimum non dedigna-
re me aspicere, sed relinque exire ex
oculis eam virtutem, quæ afflictos
ipsa afflictionum tumba extrahit, & quæ
vitæ vigorem tribuit.

Nam tibi quodammodo irascitur,
quod in tuis displicentiis consolationes
in creaturis queras, & dum hæ non pos-
sunt vel non volunt te juvare, compla-
cet sibi, quod desuper ipsi tuam men-
tem aperias propter illarum impoten-
tiam aut ingratitudinem. *Verboſi amici*
mei: Tibi enim divine Salvator narro
meas afflictiones, & offero meas lachry-
mas; *Ad Deum ſillat oculus meus.*

Qui propter suam benignitatem to-
tus inclinatur tibi omnes accordandi
desiderabiles consolationes, vult enim
cogiper tuas remonstrations & preces,
qua ipſi libertatem demunt tibi aliquid
denegandi.

REGULA UNDECIMA.

Averte faciem tuam à muliere com-
pta. Eccl. 5.

PARAPHRASIS.

Non relinquas ingredi in animam tuam
& tuos oculos aliquem amorem. Ab-
strahe oculos tuos à fœmina qua plæ-
cere appetit, & non intuere aliquam
pulchritudinem, qua ad te venit, ut

F 6

11